

vil blive af samme størrelsesorden som i forbindelse med gennemførelse af loven om erstatningsansvar. Merarbejdet forventes efter nogle år at svare til 5 årsværk, eller ca. 1,2 mill. kr. i lønudgifter og 200.000 kr. i øvrige driftsudgifter. Sikringsstyrelsens udgifter ved afgivelse af erklæringerne vil blive afholdt af forsikringsselskaberne efter de almindelige regler herom i arbejdsskadeforsikringslovens § 62, stk. 2.

Det er ikke muligt at skønne over amtskommunernes udgifter til vejledning og oplysning af sagerne, men de vurderes dog af mindre størrelse, idet opgaven bl.a. vil indgå i den almindelige forpligtelse til at vejlede patienter om deres rettigheder m.v.

Herudover vil Industriministeriet få mindre meropgaver i forbindelse med Finanstilsynets almindelige tilsyn med de forsikringsselskaber, der godkendes til forsikringsvirksomhed på området.

Sundhedsministeriets administrative omkostninger knytter sig til den overordnede administration af ordningen, herunder bl.a. udstedelser af bekendtgørelser m.v. efter loven, samt den løbende kontrol af ordningen, og anslås at beløbe sig til 2 årsværk for akademiske sagsbehandlere samt 0,5 årsværk for HK svarende til ialt 610.000 kr. og øvrige driftsudgifter på 210.000 kr. (forventet 1988 pris- og lønniveau) i 1989 og fremover.

Endelig vil der i forsikringens første år, 1989, skulle iværksættes en offentlig information om ordningen, der for statens vedkommende anslås til 550.000 kr.

Der vil iøvrigt senest 5 år efter patientforsikringsordningens indførelse blive foretaget en samlet vurdering af ordningens tilrettelæggelse.

9.3. Udgifterne til erstatningsudbetalingerne har ikke nærmere kunnet opgøres. Det skønnes, at der efter en årrække, når antallet af erstatningsberettigede skader har stabiliseret sig, vil skulle ydes erstatning til ca. 2.000 personer årligt. På grundlag af skadestrukturen under den svenske ordning, kan erstatningsudgifterne skønsmæssigt anslås til ca. 80 mill. kr. årligt for hele landet. Herved er ikke medregnet anvendelsen af en undergrænse for udbetaling af erstatninger, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, 2. pkt. Det helt overvejende beløb forventes udbetalt til personer, som er skadet på sygehus.

Det skønnes, at statens udgifter til erstatning vedrørende Rigshospitalet heraf vil udgøre ca. 7,2 mill. kr. årligt.

9.4. De direkte merudgifter ved lovforslaget vil for størstedelens vedkommende blive pålagt sygehuskommunerne enten som selvforsikrende eller gennem betaling af forsikringspræmie, der dækker

forsikringsselskabernes administration og erstatningsudbetalinger. Endvidere vil kommunerne blive pålagt merudgifter som driftsansvarlige for den kommunale tandpleje. Herudover vil privatpraktiserende medicinalpersoner få øgede præmieudgifter, som dog skønnes af relativ mindre størrelse end sygehuskommunernes udgifter, bl.a. fordi denne gruppe generelt set ikke varetager sådanne komplicerede behandlingsopgaver m.v., som patientforsikringsordningens udvidede erstatningsdækning særligt tager sigte på. Tilsvarende gælder apotekere, som virker i henhold til særlig bevilling. Merudgifter til forsikringspræmier for private sygehuse forventes dækket af de sengedagsbetalinger m.v., som afholdes af de indlæggende sygehuskommuner.

Spørgsmålet om kompensation til kommunerne over de generelle tilskud for merudgifter som følge af lovforslaget har været forhandlet med de kommunale organisationer. På grund af vanskeligheden ved blot tilnærmelsesvist på forhånd at fastslå størrelsen af de kommunale merudgifter, var der enighed om at gennemføre kompensationen ved en foreløbigt beregnet kompensation for årene 1989-92. I 1992 foretages på baggrund af erfaringerne fra 1991 en efterregulering for 1989-91 og en endelig beregning for 1992 og fremover. Sundhedsministeriet har endvidere fremlagt en beregning af den foreløbige kompensation for årene 1989-91. For 1991, hvor ordningen skønnes at være fuldt indkørt, har ministeriet foreløbigt tilbudt sygehuskommunerne ialt 67,3 mio. kr. (1988 pris- og lønniveau) som kompensation for de merudgifter, kommunerne vil være forpligtet til at afholde. Primærkommunerne skønnes af ministeriet foreløbigt i 1991 at ville få merudgifter på ca. 0,5 mill. kr.

Ministeriet har ikke i disse beløb medtaget kommunernes særlige merudgifter ved at inddække erstatningskrav efter loven i et forsikringsselskab, dvs. en del af de forøgede præmieudgifter, idet kommunerne ikke efter loven er forpligtet til at tegne forsikring. Kommunerne har ikke været enig heri. Ministeriet har endvidere ikke i beløbene medtaget kompensation for de privatpraktiserende medicinalpersoners merudgifter til forsikringspræmier efter loven, da sygehuskommunerne ikke er forpligtet til at kompensere disse merudgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver i *stk. 1 og 2* patientforsikringens centrale dækningsområde. Den grundlæggende betingelse er, at en person har været under-